

at faa disse Forslag frem til Forhandling. Jeg rettede et Spørgsmaal til den højtærede Justitsminister om denne Sag paa det Møde, vi deltoge sammen i nede i Hillerød, og spurgte, hvad Grunden var til, at saadanne Forslag ikke maatte komme frem. Han svarede, at Rigsdagen havde ikke Tid til at behandle dem. Ja, jeg synes dog ellers, at jeg er ganske godt kendt med Rigsdagens Arbejdsstof, men at vi i to Aar ikke skulde kunne faa Tid til at behandle saadanne Forslag, det kan jeg ikke indrømme Rigtigheden af, det synes jeg var en meget tarvelig Undskyldning, den højtærede Justitsminister der fremkom med. Jeg betragter det som et Forsøg fra Flertallets Side paa at undertrykke den Ret, som Mindretallene have til at fremsætte Forslag her i dette Ting, saaledes at vi ikke kunne faa Lov til at faa vore Forslag frem til Forhandling. Det er en politisk Censur, som de Herrer fra Flertallets Side ville udøve overfor Mindretallene, som jeg synes, vi i høj Grad maa fordømme.

Den højtærede Justitsminister sagde paa dette Hillerødmøde, at der var kun eet virkelig stort Parti herinde paa Rigsdagen, og det er naturligvis Ministerens eget Parti, alle de andre kaldte han „jammerlige Smaapartier“. „Jammerlige Smaapartier“, saaledes blive vi betegnede fra Ministerens Side. Nu vide vi jo alle, at det er saa som saa med Regeringspartiets Storhed, idet det jo ikke repræsenterer Flertallet af de danske Vælgere, og de Herrer Regeringsmænd vide jo ogsaa meget godt, at de kun havde en Snøs Tusind Stemmer flere end Socialdemokratiet ved det sidste Valg, saa derfor synes jeg, at de ikke skulde være saa store paa det og tale om os andre som „jammerlige Smaapartier“. Men vel, ere de nu saa store, som de give sig ud for at være, naar de komme til Møderne, saa medfører denne Storhed Forpligtelser; den medfører den Forpligtelse, at selv om man er det store, mægtige Parti, bør man tage Hensyn overfor de andre Partier, som findes inde paa Rigsdagen, og saa har man derfor ikke Ret til at undertrykke disse Partier, saaledes at de ikke kunne faa Lov at fremsætte eller faa behandlet de Forslag, de ønske at faa fremsatte her. Derfor, samtidig med, at vi værges os mod at faa indført Censuren i vor Litteratur, samtidig maa vi ogsaa værges os mod Indførelsen af en lignende politisk Censur her i Rigsdagen; jeg tror ikke, det vilde være til Gavn for Regeringspartiet selv i Længden at fortsætte den Politik.

Formanden: Jeg haaber, det ærede Medlem ikke mener, det er Formanden, der øver denne Censur.

K. M. Klausen: Jeg siger ikke, hvad jeg mener . . . om dette Punkt. —

Jeg skal fortsætte med den højtærede Justitsminister. Ogsaa en anden Foranstaltning, som han har iværksat, nemlig Oprettelsen af et Landbrugslotteri, har vakt megen Uvillie omkring i Landet. Det forekommer ogsaa mig, at Spillelidenskabens tilstrækkeligt kunde tilfredsstilles gennem de bestaaende Lotterier, og at der ingen Grund er til at oprette ny Lotterier her i Landet, og særlig da et Lotteri som dette, der er blevet oprettet til Fordel for Etableringen af en Væddeløbsbane. Det hedder ganske vist saa smukt, at noget af Overskuddet ogsaa skal gaa til Ophjælp af Husmandsbrug, men vi have set, hvorledes Husmændene selv gennem deres Fagpresse have protesteret mod at blive støttede ad denne Vej, Husmændene selv ønske ikke at faa Pengemidler, der stamme fra saarene Kilder som dette Landbrugslotteri.

Jeg skal dernæst omtale et Udbud af Statsarbejde, som den højtærede Justitsminister har foretaget i det sidste Aars Tid, nemlig Bygningen af Opdragelsesanstalten Braaskovgaardovre i Jylland. Dette Udbud af Statsarbejde falder nøje sammen med et andet Udbud af Statsarbejde, som Justitsministeren foretog den Gang, de ny Bygninger skulde opføres ved Viborg Sindsygeanstalt. De mindes, hvorledes Justitsministeren gav dette Arbejde til en københavnsk Mester med Tilsidesættelse af Haandværksmestreneovre i Jylland, og De mindes, hvorledes det gav Anledning til en stærk Protest fra de jydsk Haandværksmestre, som med Rette følte sig forurettede og tilsidesatte ved denne Lejlighed. Noget lignende synes at have fundet Sted ved Udbydningen af dette Statsarbejde ved Braaskovgaard. Det hed sigovre paa Egnen, at den ærede Rigsdagsmand for den paagældende Kreds lod sig forstaa med, at her vilde blive et godt Arbejde for Egnens Haandværkere, og disse glædede sig naturligvis herover og indgave deres Tilbud. Alligevel fik de ikke Arbejdet; men det blev givet i Entreprisen til en københavnsk Haandværksmester. Det er oplyst gennem Pressen — hvorvidt det er sandt, ved jeg ikke —, at denne Haandværksmester ikke har opfyldt de kontraktmæssige Betingelser med Hensyn til Leveringstiden og Materialets Godhed. Jeg tør ikke udtale mig herom,